

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4PP/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011660
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011660.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému A. E., nar. XX.XX.XXXX v J., okres J., trvale bytom J., K. K. XXXX/X, okres J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom dňa 12. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Jaroslava Pučeka a Ivana Mesároša takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Tr. zákona sa návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného A. E., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 29.09.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. E., podaný prostredníctvom splnomocneného obhajcu, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že vo výkone trestu odňatia slobody je od 12.02.2010, pričom bol zaradený do minimálneho stupňa stráženia a 2/3 trestu mu uplynú dňom 12.10.2014. Uviedol, že do spáchania predmetného trestného činu nebol súdne ani priestupkovo trestaný, k spáchaniu skutku sa priznal, oľutoval ho a ľutuje ho naďalej. Vykonaný trest podľa jeho vyjadrenia splnil nápravnú a výchovnú funkciu, svojím správaním preukázal polepšenie a v budúcnosti povedie riadny život. Vo výkone trestu sa správa slušne, plní príkazy nadriadených a dodržiava ústavný poriadok. V prípade prepustenia sa zamestná v spoločnosti MIKRON, s.r.o. Nové Zámky, ktorá mu dala prísľub, že ho zamestná a taktiež má prísľub od svojej matky L. E., ktorá je ochotná mu poskytnúť ubytovanie.

A. E. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.09.2010, sp. zn. 1T 74/2010 pre pokračovací trestný čin zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno b), § 139 písmeno c), písmeno d) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 11.11.2010 a jeho predpokladaný koniec má po započítaní väzby od 12.02.2010 do 11.11.2010 mať dňa 12.02.2017.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynula od 12.10.2014.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 08.10.2014 bolo zrejmé, že odsúdený A. E. je rozvedený, má jedno maloleté dieťa, má ukončené stredné vzdelanie bez maturity, pôvodným povoláním je mechanik, elektronik servisnej služby a pred výkonom trestu pracoval ako manipulačný robotník. Do tunajšieho ústavu bol premiestnený dňa 30.11.2010 z ÚVTOS a ÚVV Ilava. Podľa dostupných poznatkov nebolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, vyskytli sa menšie nedostatky v správaní a udržiavaní poriadku v osobných veciach, ktoré sa po upozornení neopakovali. V súčasnosti je zaradený v diferenciačnej skupine „B“ a aktuálne je jeho správanie a vystupovanie bez negatívnych poznatkov.

Príkazy a nariadenia plní bez pripomienok, osobné veci si udržiava v poriadku, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava. V kolektíve odsúdených je jeho správanie nekonfliktné a kamarátske. Postupom času prehodnotil svoj postoj k trestnej činnosti, mrzí ho to, oľutoval to a po výkone trestu chce viesť riadny život. Voľný čas trávi aktívne a zmysluplne, patrí medzi najaktívnejších odsúdených, aktívne sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, v rámci ktorých dlhodobo a zodpovedne zastáva funkciu vedúceho izby, pričom toto svoje postavenie nezneužíva, je ochotný ostatným odsúdeným nezištne pomôcť a v prípade vzniknutých problémov ich primerane usmerniť. Zároveň je nápomocný príslušníkom zboru a členom samosprávy odsúdených. pracovne bol zaradený od 20.12.2010 do 31.01.2012 na pracovisku s dohľadom v ústave „Ručné šitie obuvi“, kde si príkladne plnil všetky svoje povinnosti. Jeho správanie a vystupovanie bolo na vzornej úrovni. Od 01.02.2012 je pracovne zradený na pracovisku s dohľadom v ústave YURA, kde sa kompletizujú káblové zväzky a aj na tomto pracovisku si plní vzorne a svedomito všetky povinnosti a svojimi pracovnými výkonmi sa zaradil medzi najlepšie hodnotených pracovníkov. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava so svojou matkou formou korešpondencie, telefonovania a pravidelných návštev. Matka ho podporuje aj materiálne formou zasielania balíkov a financií. Vzťah s matkou sa javí z hľadiska resocializácie odsúdeného ako pozitívny, má v nej veľkú oporu a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa môže spoľahnúť na jej pomoc a podporu. Okrem matky sa formou korešpondencie kontaktuje s priateľmi. Program zaobchádzania sa menovanému darí plniť na požadovanej úrovni. Počas doterajšieho výkonu trestu bol 9-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako nízke, resocializačná prognóza je priaznivá, menovaný je emocionálne stabilný, vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát, prezentuje záujem o rešpektovanie právnych a spoločenských noriem a po výkone trestu odňatia slobody sa vráti k svojej rodine od ktorej môže očakávať pomoc. Menovaný preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, ktoré je ústavom odporúčané.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený nebol súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát.

Odsúdený na verejnom zasadnutí trval na prejednaní návrhu, spáchanie trestného činu oľutoval a uviedol, že je ponaučený a bude viesť riadny život. je pripravený na to, že už sa viackrát do výkonu trestu nedostane. Prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sú splnené všetky podmienky na podmiennečné prepustenie a je ochotný prijať i prípadné opatrenia súdu v rámci podmiennečného prepustenia. Ďalej uviedol, že pokiaľ bývalá manželka sa snaží preukázať pokus o styk dieťaťa, nejde o dieťa, ktoré bolo predmetom trestného konania.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom sa na verejnom zasadnutí pridrižoval písomného hodnotenia a dodal, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že v danom prípade sa javia splnené formálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného avšak vzhľadom na to že dve tretiny trestu uplynuli len nedávno a stále existuje obava, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu by mohol prichádzať do stretu s poškodenou maloletou, navrhol súdu, aby v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu určil skúšobnú dobu dlhšieho trvania a to v hornej polovici zákonného rozpätia a uložením povinností alebo obmedzení.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Senát okresného súdu po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov, nariadeniami výkonu trestov, rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.11.2012, sp. zn. 31P 374/2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 22.01.2013, sp. zn. 6CoP 5/2013, ďalšími listinnými dôkazmi predloženými pôvodnou poškodenou stranou v iných občianskych konaniach ako i ďalších rozhodnutí zistil, že u odsúdeného A. E. bola síce splnená formálna podmienka na podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčnom prepustení a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený A. E. už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak napriek javiacemu sa pozitívnemu hodnoteniu s prezentovaným názorom, že spĺňa podmienky na podmienčnom prepustení v podanom hodnotení odsúdeného a aj napriek tomu že riaditeľ ústavu odporúča odsúdeného podmienčne prepustiť, musí senát okresného súdu konštatovať, že takéto závery nikdy nie sú záväzné pri rozhodovaní súdu a to aj s prihliadnutím na to, že súd každý dôkaz v trestnom konaní, ktorým okrem iného je aj hodnotenie odsúdeného, kompetentnou osobou vyhodnocuje výlučne sám, jednotlivo a v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi a v tomto smere senát okresného súdu musí poukázať v danom prípade na to, že doposiaľ vykonaný trest odsúdeným do lehoty, kedy iba krátko spĺňa naplnenie formálnej podmienky, ako elementárny predpoklad pre podmienčnom prepustení, nie je možné u odsúdeného konštatovať, že odsúdený kontinuálne po celú túto dobu plnil stanovené a potrebné podmienky, ako aj stanovený program zaobchádzania, o čom svedčia aj nedostatky, ktoré sú u neho konštatované v obsahu tohto písomného hodnotenia a teda senát okresného súdu v prípade tohto odsúdeného nemá za to, že u neho je preukázaný adekvátny stav jeho nápravy aby tak bolo možné konštatovať naplnenie druhej zákonnej podmienky a tým aj eliminovať obavy z možnej recidívy u neho v prípade, že by bol podmienčne prepustený v tomto čase. Senát okresného súdu je toho názoru, že odsúdený preto, aby preukázal adekvátny stupeň polepšenia, mal by pre takéto konštatovanie aj svoj pozitívny prístup k svojej resocializácii v podmienkach výkonu trestu ešte upevniť vzhľadom k tomu, ako už bolo konštatované, že počas doterajšej dĺžky výkonu trestu jeho plnenie si povinností a tým aj výsledky stanoveného programu zaobchádzania v pozitívnom smere neboli vždy stabilné.

Avšak splnená nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V súvislosti s hodnotením splnenia tejto zákonnej podmienky, preto, aby mohol byť odsúdený A. E. podmienčne prepustený, senát okresného súdu nemôže opomenúť osobitne fakt, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu (trvalé bydlisko odsúdeného a trvalé bydlisko poškodenej), by bol v pomerne krátkej vzdialenosti k poškodenej maloletej osobe, ktorá, ako vyplývalo z dôkazov obsiahnutých v tomto konaní,

má doposiaľ značnú traumu z prežitých udalostí a konania odsúdeného, keď ani prípadné opatrenia v rámci konania o podmienčnom prepustení na odvrátenie hrozieb vyplývajúcich z trestného poriadku nemožno považovať za dostatočné na odvrátenie následkov, ktoré by v prípade jeho prepustenia na slobodu hrozili. Ústav na výkon trestu síce odporúčal jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia podmienok na podmienčné prepustenie, avšak súdom zistené skutočnosti o odsúdenom nenasvedčovali splneniu tretej zákonnej podmienky na jeho podmienčné prepustenie.

Senát okresného súdu vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti a jej závažnosť, pre ktorú vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného A. E. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, a teda nespĺnil materiálnu podmienku pre to, aby súd jeho návrhu vyhovel. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani pozitívne hodnotenie ústavu s odporúčením vyhovieť jeho návrhu.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.